

2. Ha a tenger szörnyen zúgna is,
Minden víz felzavarodnék is,
És ha a sebes szélvésszel
A hegyek hányatnak széjjel:
A szép folyóvíz mindazáltal
Az ő szép tiszta folyásával
Az Istennek szent városát,
Megvigasztalná hajlékát.
3. Mert közepén lakik az Isten,
Azért hát romlása nem leszen;
Semmi ínségbe nem ejti,
Az Isten jókor megmenti.
A pogány népek dúlnak-fúlnak,
Nagy sok országok feltámadnak,
De az ő haragos szava
Mind e földet elolvasztja.
4. És az Isten minden időben
Mivelünk vagyon ínségünkben;
Jákób Istene oltalmunk,
Az Úr a mi erős várunk!
Jertek, lássátok e nagy Úrnak,
Csudadolgait hatalmának,
Ki mind e föld kerekességét,
Elpusztítja ékességét!
5. E földön széjjel nagy hadakat,
Ő megcsendesít háborúkat,
Ívet, kopjákat megrontat,
Társzekereket felgyújtat,
Így szólván: Mindnyájan halljátok,
Hogy erős Istenetek vagyok,
És hogy birodalmam vagyon
Minden népen e világon!
6. Tudjátok meg: az erős Isten
Velünk van minden ínségünkben;
Jákób Istene oltalmunk,
Az Úr a mi erős várunk!